

Коледно дърво

(По Чарлс Дикенс)

Тихо и кротко вальше снѣгъ. Вънѣ бѣше студено, тъмно и страшно. Земята бѣше заспала дълбокъ сънъ и — покрита съ бѣла, топла и мека пелена — сънуваше пролѣтъ, птички, пѣсни и цвѣтя...

Въ гостната стая ечеше веселѣ глъчъ и смѣхъ. Печката радостно бумтѣше. Роякъ пѣргави и засмѣни дѣца бѣха оградили една голѣма кржгла маса. На масата бѣше изправена зелена елха, разкошно освѣтена отъ множество малки свѣщици и цѣла обкичена

съ пѣстри хубави и блѣскави нѣща. Тя гордо-гордо поглеждаше... Между зеленитѣ клончета надничаха куклички съ червени странички и часовничета съ подвижни стрѣлки, и цигулчици, и тѣпанчета, и кончета, и бонбончета, и топчета, и пумпалчета, и пушки, и саблички, и знаменца, и много други хубави нѣща...